

A Paradicsomban jártunk...

A Szlovák Paradicsom Nemzeti Park zsebkendőnyi terület a Magas-Tátra előterében, telis-tele szurdokokkal.

Ezek keltették fel az érdeklődésünket, ezért kerekedtünk fel húszan, zömében a volt 9.a-sok a tanév vége után két nappal.

Túrabakancs, sátor, hálózsák, esőkabát, konzervek és még 8-10 kiló cucc került a hátizsákba. Hajvasalót senki nem hozott.

Június 17-én, pénteken délután indultunk a kecskeméti vasútállomásról. Útvonalunk: Kecskemét – Budapest – Kassa – Védvalu – Podlesok. Az első izgalom a kassai éjszakázás volt.

Nevezzük nevén a gyereket: csöveztünk a pályaudvaron. Egy hajnali vonattal mentünk ki Védvaluig, s jött a második izgalom: 5 kilométert kellett gyalogolni a kempingig a heti felszereléssel. Hátról nagy hátizsák, elől meg egy kicsi ellensúlynak. Jó így menni, de ebben az esetben jobb megérkezni, még akkor is, ha utána sátorverés következik.

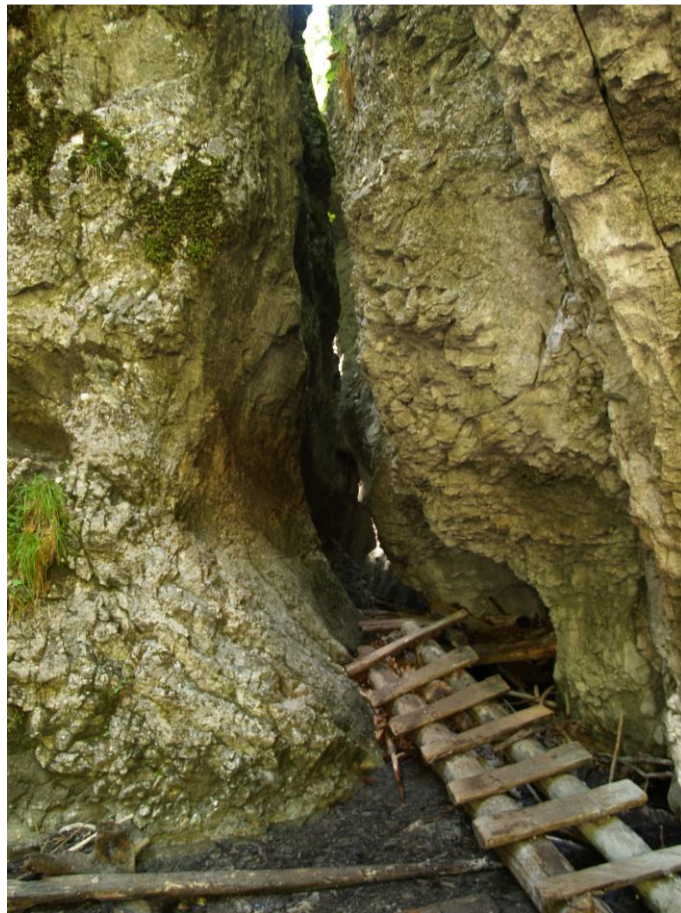

Ezen a napon, szombaton délből már elindultunk az első szurdoktúrára. A Sucha Bela-t jártuk végig.

Milyen itt egy túra?

A patak völgy alsó feléből indulunk, s szembejövő forgalomra nem kell számolni, mert csak egyirányú a turistaút. Sok helyen úgy összeszűkül a völgy, hogy a szemközti sziklafalak nincsenek kőtávolságra egymástól.

A 4-13 m magas vízesések mellett acéllétrákon kell felmenni, a rendelkezésre álló biztosító eszközt úgy nevezik, hogy magabiztosság.

Azért 10 méter fölött már remeg a láb, lent pedig őszül az osztályfőnök szakállja.

Segédeszközként előfordul még a doronglétrahíd. Így nem a patakban kell menni, hanem egy kicsit fölötte.

Ha még magasabban szeretnénk a víz fölött járni, akkor sziklatálcát

vagy sziklajárdát használhatunk.

Jó ez? Alapvetően igen, jó izgalmas.

Veszélyes ez? A biztosítótársaságok szerint igen, ezért extrém sport felárat kellett fizetnünk az utasbiztosításra.

Egyébként, ha tudsz minden lépésedre figyelni, megfontolt vagy

és ügyesen elkerülöd a viharokat, akkor nem veszélyes. Volt kb. 15 terepi zoknimosásunk. Ez úgy kivitelezhető, hogy az ember egy óvatlan pillanatban mellélép a kőnek, s a patakvíz felülről folyik bele a bakancsba. Volt néhány esés is túra közben. Szerencsére komoly probléma nem lett ezekből. Ha felér a csapat a völgyfőbe, a fennsíkra, akkor klasszikus középhegységi túraútvonalon lehet visszamenni a kempingbe. A délután az ejtőzés, a móka, a játék,

a főzés,

a röplabdázás, a szurkolás ideje. Kempingélet, túramunka után pihenés/pihegés.

Vasárnap a Hernád-áttörés és a Klastoriska roklina következett. Billegtünk a sziklatálcákon. Elmentünk a tavalyi tragikus mentőhelikopter-baleset helyszínére mellett.

Fogadtuk egy idős turista házaspár bókját: „Látszik, hogy nem először csinálják a gyerekek.” De igen. Majd fent Klastoriskon pihentünk egy kicsit a kolostorrom mellett(i vendéglátó egységben).

Vasárnap éjjel, akkora esőt kaptunk, hogy az egyik sátor beázott. Így volt ürügy a pihenőnapra. Amíg a hálózások száradtak a napon, beszélgettünk Káposztafalvára, hogy feltöltsük készleteinket.

Kedden egy hosszabb túrára indultunk, a Stredné-Piecky völgyet jártuk.

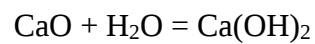
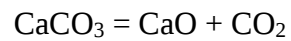
Volt, aki a patakban is fürdött ezen a napon, bár nem tervezte. Indulás után másfél órával értük el a legmagasabb létránkat (52 létrafok, 13 méter).

Szerdán meredek kapaszkodóval indultunk. Fél óra után úgy éreztük, hogy teljesítettük a napi túraadagot. De nem. Ezután következett az Obrovsky vodopád (vodopád = vízesés) és a Maly Kysel. A vízesés fölött egy híd vezetett át.

Erről be lehetett látni a Kysel szurdokba, melyet egy kb. 40 évvel ezelőtti erdőtűz miatt lezártak, ugyanis a következő két kémiai reakció

miatt morzsalékossá, járhatatlanná és veszélyessé vált a felszín. Talán mostanában tervezik a Kysel ismételt megnyitását.

A Maly Kysel szurdokában viszont nem volt erdőtűz. A völgy elejében a Mohás-vízesés páratlan.

Szerdán este szurkoltunk az EB-n a magyar csapatnak, majd röplabdával

és tábortűzzel vezettük le a napi fáradalmakat. Másnap reggel kényelmes ébredés után

szedtük a sátorfánkat

és délben elindultunk haza.

Kassai, budapesti és ceglédi átszállással már pénteken, 0 óra 4 perckor érkeztünk Kecskemétre.

Mikor megyünk legközelebb?

Hová megyünk legközelebb?

Labancz István
(osztályfőnök)

Akik részt vettek a túrán:

Bodor Bálint
Csuthi Kata
Falusi Titanilla
Horváth Letícia
Katona Eszter
Labancz Balázs
Labancz Barnabás
Lapéta Andrea
Palkovits Anna
Roza Károly Flávió
Sárkány Kata
Salga Krisztina
Sipos Rita Veronika
Szomor Ábel
Tokodi Anna Vivien
Tuska Zalán
Vancsura Anna
Sárkány Anna tanárnő
Vass Ernő tanár úr
Labancz István (osztályfőnök)